

1983. évi 6. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság¹ és az Ecuadori Köztársaság között, Quitóban, 1981. november 18-án aláírt konzuli egyezmény kihirdetéséről²

Hatályos: 2007. 01. 01. –

(Az egyezmény megerősítő okiratainak kicserélése Budapesten, 1983. április 1-jén megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársaság és az Ecuadori Köztársaság között Quitóban, 1981. november 18-án aláírt konzuli egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az Egyezmény eredeti magyar nyelvű szövege a következő:

„Konzuli egyezmény a Magyar Népköztársaság és az Ecuadori Köztársaság között

A Magyar Népköztársaság és az Ecuadori Köztársaság attól az óhajtól vezérelve, hogy szabályozzák a konzuli kapcsolatokat és ily módon hozzájáruljanak a két állam közötti baráti kapcsolatok további erősítéséhez, elhatározták, hogy ezt a Konzuli Egyezményt megkötik;

I. fejezet

Meghatározások

1. cikk

1. Az Egyezmény alkalmazása körében az alábbi kifejezéseken a következőket kell érteni:
1. „konzulátus” főkonzulátust, konzulátust, alkonzulátust, konzuli ügynökséget jelent;
 2. „konzuli kerület” a fogadó államnak az a területe, ahol a konzulátus a konzuli feladatok ellátására jogosult;
 3. „konzulátus vezetője” az a személy, akit e tisztség betöltésével bíztak meg;
 4. „konzuli tisztviselő” az a személy - a konzulátus vezetőjét is ideértve -, akit e minőségben konzuli feladatok ellátásával bíztak meg;
 5. „konzuli alkalmazott” a konzulátuson igazgatási vagy műszaki munkakörben alkalmazott személy;
 6. „kísegítő személyzet tagja” a konzulátuson kísegítő munkakör ellátásával megbízott személy;
 7. „konzulátus tagja” a konzuli tisztviselő, a konzuli alkalmazott, valamint a kísegítő személyzet tagja;
 8. „családtag” a konzulátus tagjának házastársa, gyermekei és szülei, valamint a házastárs szülei, amennyiben vele közös háztartásban élnek és eltartásukról gondoskodik;
 9. „konzuli helyiségek” kizárólag a konzulátus céljaira szolgáló épületek vagy épületrészek és a hozzájuk tartozó telkek, tulajdonjogi helyzetükre való tekintet nélkül;
 10. „konzuli irattár” jelenti a konzulátus hivatalos levelezését, rejtjelanyagát, iratait, könyveit, műszaki munkaeszközét, továbbá az ezek őrzésére és védelmére szolgáló berendezéseket;
 11. „küldő állam hajója” a küldő állam lobogóját jogszerűen viselő tengeri hajó, a hadihajót kivéve;
 12. „a küldő állam repülőgépe” a küldő állam felségjelét és lajstromozási számát jogszerűen viselő polgári repülőgép.
2. A küldő állam állampolgárai azok a személyek, akik ezen állam jogszabályainak megfelelően rendelkeznek állampolgárságával.
3. A fogadó állam a küldő államnak azokat a jogi személyeit ismeri el, amelyeket ezen állam jogszabályainak megfelelően hoztak létre.

II. fejezet

Konzulátus létesítése, a konzuli tisztviselők kinevezése és felmentése

2. cikk

1. Konzulátust a fogadó államban csak ennek hozzájárulásával lehet létesíteni.
2. A konzulátus székhelyét és rangját, a konzuli kerületet és a konzulátus tagjainak számát a küldő állam és a fogadó állam közös megegyezéssel állapítja meg.
3. A konzulátus székhelyének és rangjának, valamint a konzuli kerületnek a megváltoztatásához a fogadó állam hozzájárulása szükséges.

3. cikk

1. A küldő állam diplomáciai úton megkéri a fogadó állam előzetes hozzájárulását a konzulátus vezetőjének kinevezéséhez.
2. A küldő állam diplomáciai úton megküldi a fogadó államnak a konzuli kinevezési okiratot (patenst) vagy a kinevezésről szóló más okmányt, amelyben fel kell tüntetni a konzulátus vezetője kinevezésének tényét, meg kell jelölni családi és utónevét, rangját, a konzulátus székhelyét és a konzuli területet.
3. A konzulátus vezetője akkor kezdheti meg működését, amikor a fogadó állam a működési engedélyt vagy más engedélyt megadja. A működési engedélyt a lehető legrövidebb időn belül meg kell adni. Ennek megtörténteig a fogadó állam hozzájárulhat ahhoz, hogy a konzulátus vezetője ideiglenesen megkezdhesse működését.

4. cikk

1. Ha a konzulátus vezetője bármilyen oknál fogva nem tudja hivatali feladatát ellátni vagy a konzulátus vezetőjének tisztsége ideiglenesen megüresedik, a küldő állam a konzulátus ideiglenes vezetésével megbízhatja e konzulátus vagy a fogadó államban működő más konzulátusa egyik konzuli tisztségviselőjét, vagy a fogadó államban működő diplomáciai képviselte személyzetének egyik tagját, amiről diplomáciai úton, előzetesen értesíteni kell a fogadó államot.
2. A konzulátus ideiglenes vezetésével megbízott személyt ugyanazok a jogok, könnyítések és mentességek illetik meg, amelyeket az Egyezmény a konzulátus vezetőjének biztosít.
3. Amennyiben a küldő állam diplomáciai képviselte személyzetének valamelyik tagját bízzák meg a konzulátus ideiglenes vezetésével, e megbízás nem érinti e személy diplomáciai kiváltságait és mentességeit.

5. cikk

1. A küldő állam diplomáciai úton előzetesen közli a fogadó állam külügyminisztériumával annak a konzuli tisztségviselőnek családi és utónevét, valamint rangját, akit nem a konzulátus vezetőjének neveztek ki.
2. A küldő állam diplomáciai úton, előzetesen közli a fogadó állam külügyminisztériumával a konzulátus tagja és családtagjai megérkezésének és végleges távozásának időpontját.

6. cikk

1. A fogadó állam külügyminisztériuma a konzulátus tagjait, akik nem a fogadó állam állampolgárai, fényképes igazolvánnyal látja el, amely személyazonosságukat és e minőségüket tanúsítja.
2. Az 1. bekezdés rendelkezéseit a konzulátus tagjainak családtagjaira is alkalmazni kell.

7. cikk

Konzuli tisztségviselő olyan személy lehet, aki a küldő állam állampolgára és nem a fogadó állam állandó lakosa.

8. cikk

A fogadó állam diplomáciai úton, indokolás nélkül, bármikor közölheti írásban a küldő állammal, hogy a konzulátus vezetőjének működési engedélyét visszavonja, illetve a konzulátus valamely tagját nem tartja elfogadhatónak. Ebben az esetben a küldő állam megszüntetheti az érintett személy tevékenységét a konzulátuson. Amennyiben a küldő állam e kötelességének ésszerű időn belül nem tesz eleget, a fogadó állam megvonhatja a konzulátus vezetőjének működési engedélyét vagy más felhatalmazását, illetve megtagadhatja a konzulátus más tagjának elismerését.

III. fejezet

Könnyítések, kiváltságok és mentességek

9. cikk

1. A fogadó állam kellő tiszteletet tanúsít a konzulátus tagjai és családtagjai iránt és minden szükséges intézkedést megtesz annak érdekében, hogy feladataikat hatékonyan elláthassák.
2. A fogadó állam biztosítja, hogy a konzulátus tagjai élvezhessék az Egyezményben foglalt jogokat, könnyítéseket, kiváltságokat és mentességeket.

10. cikk

1. A fogadó állam segíti és támogatja a küldő államot a konzuli helyiségeknek, valamint a konzulátus vezetője és tagjai lakásának megszerzésében.
2. A küldő állam a fogadó állam jogszabályainak megfelelően tulajdonba, használatba vagy bérbe veheti a konzulátus elhelyezésének, valamint a konzulátus vezetője és azon tagjai lakásának céljára szolgáló épületeket vagy épületrészeket, akik a küldő állam állampolgárai és nem a fogadó állam állandó lakosai.

11. cikk

1. A konzulátus épületén el lehet helyezni a küldő állam címerét, valamint a küldő és a fogadó állam nyelvén a konzuli hivatalt megjelölő feliratot.
2. A küldő állam lobogóját ki lehet tűzni a konzulátus épületére és a konzulátus vezetőjének lakására.
3. A konzulátus vezetője hivatali működése során a küldő állam zászlaját az általa használt járműveken is elhelyezheti.

12. cikk

1. A fogadó állam biztosítja a konzuli helyiségek védelmét, amelyek kizárólag a konzulátus jellegével és feladataival összeegyeztethető célokra használhatók.
2. A konzuli helyiségek, valamint a konzulátus vezetőjének és a konzuli tisztviselőnek a lakása sérthetetlenek. A fogadó állam hatóságai a konzuli helyiségekbe, illetve a konzulátus vezetőjének és a konzuli tisztviselőnek a lakásába csak a konzulátus vezetőjének, a küldő állam diplomáciai képviselte vezetőjének, vagy az általuk erre felhatalmazott személynek az engedélyével léphetnek be.
3. A küldő állam más hatóságainak hivatalai nem tekinthetők a konzuli helyiségek részének az Egyezmény alkalmazása szempontjából.

13. cikk

A konzuli irattár mindenkor és elhelyezésétől függetlenül sérthetetlen.

14. cikk

1. A konzulátus kapcsolatot tarthat a küldő állam kormányával, bárhol levő diplomáciai képviselőjével és más konzulátusaival. A konzulátus igénybe veheti a hírközlés szokásos eszközeit, a diplomáciai és konzuli futárt, a diplomáciai és konzuli küldeményeket, valamint a rejtjelet. Rádióállomást a konzulátus csak a fogadó állam engedélyével létesíthet és tarthat üzemben. Az általános távközlési eszközök igénybevételekor a konzulátusra ugyanaz a díjszabás irányadó, mint a diplomáciai képviselőre.

2. A konzulátus hivatalos levelezése és a konzuli küldemények sérthetetlenek, azokat a fogadó állam hatóságai nem ellenőrizhetik és nem tarthatják vissza. A konzuli küldeményt a jellegét láthatóan feltüntető külső jelzéssel el kell látni és az csak hivatalos iratokat, illetőleg hivatali célú anyagokat tartalmazhat.

3. A konzuli futárnak, aki rendelkezik az e minőségét igazoló és a rábízott futárküldemény darabszámát feltüntető hivatalos okmánnyal, a fogadó állam ugyanazokat a jogokat, kiváltságokat és mentességeket biztosítja, mint a küldő állam diplomáciai futárjának. Ugyanez vonatkozik az alkalmi konzuli futárra is, de az őt futárként megillető jogok, kiváltságok és mentességek megszűnnek, mielőtt a konzuli küldeményt a címzettnek átadja.

4. A konzuli küldeményt repülőgép vagy hajó parancsnokára is rá lehet bízni, akit a rábízott küldemény darabszámát feltüntető hivatalos irattal kell ellátni, ő azonban nem minősül konzuli futárnak. A konzulátus megbízhatja valamelyik tagját azzal, hogy a vonatkozó biztonsági rendelkezések betartásával a konzuli küldeményt a küldő állam repülőgépének vagy hajójának parancsnokától közvetlenül átvegye, illetve neki átadja.

15. cikk

1. A konzuli tisztviselő és családtagjai nem tartoznak a fogadó állam büntető, polgári és államigazgatási joghatósága alá és velük szemben a fogadó állam nem foganatosíthat kényszerintézkedéseket.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók a konzuli tisztviselővel és családtagjaival szemben támasztott olyan polgári jogi igények esetében, amelyek:

1. A fogadó állam területén fekvő magántulajdonban álló ingatlanra vonatkoznak, amennyiben azt a küldő állam megbízásából nem konzuli célokra hasznosítják;

2. olyan hagyatéki ügyekkel kapcsolatosak, amelyekben magánszemélyként és nem a küldő állam képviselőjeként járnak el mint végrendeleti végrehajtó, hagyatéki gondnok, örökös vagy hagyományos;

3. olyan szabadfoglalkozással vagy kereskedelmi tevékenységgel kapcsolatosak, amelyet a fogadó állam területén tevékenységi körükön kívül folytatnak;

4. az általuk megkötött szerződésekből származnak, ha a szerződések megkötésében közvetlenül vagy közvetve nem a küldő állam megbízásából járnak el;

5. harmadik személy által indított olyan perrel kapcsolatosak, amelyek a fogadó állam területén közlekedési eszközzel okozott balesetből származó kár megtérítésére irányulnak.

3. A konzuli alkalmazott és a konzulátus kisegítő személyzetének tagja - amennyiben nem a fogadó állam állampolgára vagy állandó lakosa - mentes a fogadó állam büntető joghatósága alól.

Mentes továbbá hivatalos tevékenysége körében a fogadó állam polgári és államigazgatási joghatósága és kényszerintézkedései alól.

4. A 3. bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók a konzuli alkalmazott vagy a konzulátus kisegítő személyzetének tagja ellen támasztott polgári jogi igények esetében, ha azok:

1. az általuk kötött olyan szerződésekből származnak - amelyek megkötésében közvetlenül vagy közvetve nem a küldő állam megbízásából járnak el;

2. harmadik személy által indított olyan perrel kapcsolatosak, amelyek a fogadó állam területén közlekedési eszközzel okozott balesetből származó kár megtérítésére irányulnak.

5. A konzuli alkalmazottnak vagy a konzulátus kisegítő személyzetének családtagja mentes a fogadó állam büntető joghatósága alól.

6. Az 1. és 3. bekezdésben említett személyekkel szemben csak a 2. és 4. bekezdésben említett esetekben és csak azzal a feltétellel lehet végrehajtási intézkedéseket foganatosítani, ha a végrehajtás nem csorbítja személyük sérthetetlenségét.

16. cikk

1. A fogadó állam bírósága vagy más illetékes hatósága a konzulátus tagját tanúként megidézheti, de nem köteles a hivatalos tevékenységét érintő ügyekről nyilatkozni vagy arra vonatkozó hivatalos iratokat vagy más anyagokat bemutatni. Joga van megtagadni azt is, hogy mint a küldő állam jogának szakértője tegyen vallomást.

2. Ha a konzulátus tagja a tanúkénti közreműködést megtagadja, vele szemben semmiféle kényszerintézkedés vagy büntetés nem alkalmazható.

3. A tanúvallomást kérő hatóság köteles elkerülni, hogy a konzulátus tagját feladatai ellátásában akadályozza. E hatóság a konzulátus tagjának tanúvallomását annak lakásán vagy a konzulátuson is felveheti és szóban vagy írásban egyaránt elfogadhatja.

4. Az 1. és 3. bekezdést a konzulátus tagjainak családtagjaira is alkalmazni kell.

17. cikk

1. A küldő állam lemondhat a 15. és 16. cikkben meghatározott kiváltságokról és mentességekről. A lemondásnak minden esetben kifejezettnek kell lennie és azt írásban kell közölni.
2. Ha a konzulátusnak a fogadó állam joghatósága alól mentes tagja keresetet indít, az alapkeresettel összefüggő viszontkereset tekintetében nem hivatkozhat a joghatóság alóli mentességre.
3. A joghatóság alóli mentességről való lemondás bírósági ügyekben nem jelenti a végrehajtás alóli mentességről való lemondást, ehhez külön lemondás szükséges.

18. cikk

A konzulátus tagja és családtagjai mentesek a fogadó államban mindennemű kötelező köz- és személyes szolgálat alól.

19. cikk

A konzulátus tagja és családtagja mentes minden olyan kötelezettség alól, amelyet a fogadó állam jogszabályai a külföldiek nyilvántartásba vételével és lakhatási engedélyük megszerzésével kapcsolatban előírnak.

20. cikk

1. A fogadó állam nem követelhet semmiféle országos, regionális vagy helyi adót és illetéket:
 1. a küldő állam által tulajdonba, bérbe vagy használatba vett konzuli helyiségek, valamint a konzulátus vezetőjének és tagjainak lakása után, továbbá a kizárólag konzuli célokra szolgáló ilyen ingatlanok után;
 2. a küldő állam által kizárólag konzuli célokat szolgáló ingóságok megszerzése, tulajdonba vétele, birtoklása vagy használata után.
2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem vonatkoznak az igénybe vett szolgáltatások díjaira.
3. Az e cikkben meghatározott mentesség nem vonatkozik azokra az adókra és illetékekre, amelyeket a fogadó állam jogszabályai szerint a küldő állam nevében eljáró személlyel szerződő személynek kell fizetnie.

21. cikk

1. A konzulátus tagja és családtagja mentes mindennemű országos, regionális vagy helyi adó alól, kivéve:
 1. az áruk és szolgáltatások árába rendszerint belefoglalt közvetett adókat és illetékeket;
 2. a fogadó állam területén, magántulajdonban levő ingatlanok után járó adókat és illetékeket;
 3. a fogadó állam területén levő hagyaték, valamint vagyontárgy megszerzésével kapcsolatos adókat és illetékeket;
 4. a fogadó államban levő forrásból eredő magánjövedelem után járó adókat és illetékeket;
 5. az igénybe vett szolgáltatások díjait és illetékeit;
 6. a nyilvántartási, bírósági, hitelesítési, jelzálog és bélyegilletékeket.
2. A konzulátus tagjának vagy családtagjának halála esetén az ingó vagyon átruházása mentes az országos, regionális vagy helyi adó és illeték alól, amennyiben az ilyen vagyon kifejezetten azért található a fogadó államban, mert az elhunyt mint a konzulátus tagja, vagy mint ennek együttlő családtagja tartózkodott ott.

22. cikk

1. A konzulátus hivatalos használatára behozott tárgyak, ideértve a gépjárműveket is, a fogadó államban ugyanúgy mentesek a behozatali vám és illeték alól, mint a küldő állam diplomáciai képviselőjének hivatalos használatára behozott tárgyak.
2. A konzuli tisztviselő és családtagja személyes poggyászuk tekintetében a vámvizsgálat alól, továbbá a behozatali és kiviteli vám- és illeték alól ugyanúgy mentes, mint a küldő állam diplomáciai képviselőjének tagja.
3. A konzuli alkalmazott és a konzulátus kisegítő személyzetének tagja, valamint családtagjaik az első berendezkedés céljára behozott és kivitt tárgyak tekintetében a fogadó államban ugyanolyan vám- és illetékmentességet élveznek, mint a küldő állam diplomáciai képviselője igazgatási és műszaki személyzetének tagjai.